

Odluka:

VSRH Gzz 131/2003-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Gzz 131/2003-2

Datum odluke: 02.07.2003

Vrsta odluke: Rješenje

Vrsta predmeta: Građanski - zahtjev za zaštitu zakonitosti

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Gzz-131/03-2

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Borisa Guttmanna, kao predsjednika vijeća, te Vlatke Potočnjak-Radej, Marijana Ramušćaka, Petra Milasa i Gordane Gasparini, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja V. d.d., V. koju zastupa P. V., odvjetnik iz Š., protiv tuženika Grad Vodice kojeg zastupa Državno pravobraniteljstvo Šibensko-kninske županije, radi utvrđenja vlasništva i ispravke uknjižbe, rješavajući zahtjev za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetnika Republike Hrvatske od 03. listopada 2001. godine broj G-DO-1086/01, protiv pravomoćne presude Županijskog suda u Šibeniku od 25. lipnja 2001. godine broj GŽ-677/2001 i presude Općinskog suda u Šibeniku od 23. veljače 2001. godine, broj P-653/00, u sjednici održanoj dana 02. srpnja 2003. godine,

r i j e š i o j e:

I Prihvaća se zahtjev za zaštitu zakonitosti Državnog odvjetnika Republike Hrvatske broj G-DO-1086/01 od 03. listopada 2001. godine, te se ukidaju presuda Općinskog suda u Šibeniku broj P-653/00 od 23. veljače 2001. godine i presuda Županijskog suda u Šibeniku broj GŽ-677/01 od 25. lipnja 2001. godine i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II O troškovima postupka u povodu zahtjeva za zaštitu zakonitosti odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Šibeniku broj P-653/00 od 23. veljače 2001. godine prihvaćen je tužbeni zahtjev za utvrđenje da je

tužitelj vlasnik čest. kbr. 1916 k.o. Vodice, te je tužitelj ovlašten da na temelju te presude uknjiži pravo vlasništva te nekretnine na svoje ime za cijelo.

Presudom Županijskog suda u Šibeniku GŽ-677/01 od 25. lipnja 2001. godine odbijena je žalba tuženika i potvrđena je citirana prvostupanjska presuda.

Protiv pravomoćne prvostupanjske presude državni odvjetnik Republike Hrvatske podigao je zahtjev za zaštitu zakonitosti broj: G-DO-1086/01 od 03. listopada 2001. godine (dalje: Zahtjev) zbog pogrešne primjene materijalnog prava, navodeći da predmetna nekretnina predstavlja pomorsko dobro i da se na njoj, u skladu s odredbom čl. 51. Pomorskog zakonika, ne može stjecati pravo vlasništva. Predlaže da se presude preinače i tužbeni zahtjev odbije.

Stranke nisu odgovorile na zahtjev.

Zahtjev je osnovan.

Osporene presude preispitane su u granicama iz čl. 408. st. 1. ZPP i utvrđeno je da su iste donesene uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Pogrešna primjena materijalnog prava postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio (čl. 356. ZPP).

U konkretnom je slučaju materijalno pravo pogrešno primijenjeno, jer sudovi, kako se to navodi u zahtjevu, nisu primijenili odredbe čl. 51. Pomorskog zakonika.

U ovom sporu radi utvrđenja prava vlasništva nekretnine čest. zgrade 1916 k.o. Vodice, istaknut je prigovor da navedena nekretnina predstavlja pomorsko dobro, te da se na istoj, u skladu s odredbom čl. 51. Pomorskog zakonika ("Narodne novine" br. 17/94 i 43/96; dalje: PZ), ne može stjecati pravo vlasništva.

Odredbom čl. 48. PZ, a u skladu s odredbom iz čl. 52. Ustava Republike Hrvatske, propisano je da je pomorsko dobro opće dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, da ima njezinu osobitu

zaštitu, a da se upotrebljava, odnosno koristi pod uvjetima i na način propisan zakonom.

Odredbom st. 1. čl. 51. PZ propisano je da se na pomorskom dobru, kao res extra commercium, ne može stjecati ni pravo vlasništva ni drugo stvarno pravo po bilo kojoj osnovi, već da se ono može upotrebljavati, odnosno koristiti samo na temelju koncesije (čl. 51. st. 3. i čl. 59. st. 1. PZ).

PZ, kao lex specialis, ne propisuje da zgrade i građevine koje su na pomorskom dobru izgrađene, bilo po osnovi koncesije bilo po osnovi prava građenja, pravno nisu dijelovi pomorskog dobra i da tvore zasebnu nekretninu. Suprotno tome, iz odredbe čl. 71. st. 2. i prijelaznih odredaba iz čl. 1038., 1039. i 1040. PZ proizlazi da su zgrade i građevine izgrađene na pomorskom dobru pripadnost pomorskog dobra.

Pomorskim dobrom prema odredbi čl. 48. st. 2. PZ smatra se, između ostalog, i morska obala.

Morska obala definirana je odredbom čl. 50. PZ.

Proizlazi, prema tome, da su sudovi o sporu trebali odlučiti primjenom odredbe čl. 51. st. 1. PZ, a za pravilnu primjenu te odredbe potrebno je utvrditi je li nekretnina čes. zgr. 1916 k.o. Vodice pomorsko dobro.

Kako sudovi o sporu nisu odlučili primjenom odredbe čl. 51. st. 1. PZ, to su propustili utvrditi navedenu odlučnu činjenicu, tako da je, na temelju odredbe iz čl. 395. st. 2. u vezi čl. 408. st. 1. ZPP, prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će utvrditi navedenu odlučnu činjenicu, odnosno, ukoliko čest. zgr. 1916 k.o. Vodice predstavlja samu zgradu, utvrdit će je li ista izgrađena na morskoj obali. Činjenicu radi li se o morskoj obali sud će utvrditi uvidom u evidenciju o pomorskom dobru (čl. 55. PZ), a ukoliko ta evidencija ne postoji, područje morske obale - pomorskog dobra utvrdit će putem ovlaštenog tijela državne uprave po kriterijima propisanim čl. 50. PZ.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 166. st. 3. ZPP.

U Zagrebu, 02. srpnja 2003. godine

Predsjednik vijeća:
Boris Guttman, v. r.